

ŚWIATOWY DZIEŃ MŁODZIEŻY — ZAKOŃCZENIE TYGODNIA MŁODZIEŻY

Lekcja XI — 18 marca

ZARZĄDZANIE W TRUDNYCH CZASACH

SOBOTA (PO POŁUDNIU) — 11 marca

STUDIUM BIEŻĄCEGO TYGODNIA: 2 Krn 20,1-22; 1 Krn 21,1-14; 2 P 3,3-12; 1 J 2,15-17, Ap 13,11-17.

TEKST PAMIĘCIOWY: „Ofiaruj Bogu dziękczynienie i spełnij Najwyższemu śluby swoje! I wzywaj mnie w dniu niedoli, wybawię cię, a ty mnie uwielbisz!” (Ps 50,14-15).

Czasami wydaje się, że nasz świat wymyka się spod kontroli — wojny, rzezie, przestępstwa, niemoralność, katastrofy naturalne, pandemiczne, niepewność ekonomiczna, korupcja wśród polityków i tak dalej. W takiej sytuacji poszczególne osoby i rodziny są skłonne myśleć przede wszystkim o własnym przetrwaniu. To zrozumiałe, że ludzie usilnie poszukują bezpieczeństwa w tych niepewnych czasach.

Trud życia pochłania większość naszej uwagi. Długi do spłacenia, dzieci do wychowania i dom do utrzymania — wszystko to wymaga czasu i zastanowienia. Do tego potrzebujemy odzieży, pożywienia i dachu nad głową. W *Kazaniu na górze* Jezus nawiązał do tych podstawowych potrzeb, mówiąc:

— „Ojciec wasz niebieski wie, że tego wszystkiego potrzebujecie. Ale szukajcie najpierw Królestwa Bożego i sprawiedliwości jego, a wszystko inne będzie wam dodane” (Mt 6,32-33).

W trudnych czasach, gdy musimy polegać na Panu bardziej niż kiedykolwiek, powinniśmy podjąć konkretne kroki oparte na biblijnych zasadach.

Przeczytaj 2 Krn 20,1-22. Jakie ważne duchowe zasady wynikają z tej historii dla nas we wszystkich naszych zmaganiach?

Pod koniec panowania Jehoszafata Królestwo Judzkie zostało najechane przez wrogów. Jehoszafat był człowiekiem odważnym i mężnym. Od lat wzmacniał swoje wojsko i fortyfikował miasta. Był dobrze przygotowany na konfrontację z niemal każdym wrogiem. Jednak w tym kryzysie nie pokładał ufności w swojej sile, ale w mocy Boga. Postanowił więc prosić o pomoc Pana i w tym celu ogłosił post w Judei. Lud zebrał się na dziedzińcu świątyni, właśnie tak, jak opisał to niegdyś Salomon w swojej modlitwie, przewidując tego rodzaju niebezpieczeństwo. Wszyscy Judejczycy stawili się przed Panem wraz z żonami i dziećmi, modląc się, by Bóg pomieszał zamiary wrogów dla chwały swojego imienia. Natomiast król w modlitwie powiedział:

— „Bo myśmy bezsilni wobec tej licznej tłuszczy, która wyruszyła przeciwko nam; nie wiemy też, co czynić, lecz oczy nasze na ciebie są zwrócone” (2 Krn 20,12).

Gdy poświęcili się Bogu w tej sprawie, Duch Pański zstąpił na Jachaziela, sługę Bożego, który powiedział:

— „Wy się nie bójcie i nie lękajcie tej licznej tłuszczy! Gdyż nie wasza to wojna, ale Boża. (...). Nie waszą rzeczą będzie tam walczyć, ustawcie się tylko i stójcie, i oglądajcie ratunek Pana” (2 Krn 20,15.17).

Wczesnym rankiem następnego dnia król zgromadził zbrojnych na pustyni, wystawiając na przedzie chór Lewitów śpiewający na chwałę Bogu. Następnie zwrócił się do Judejczyków:

— „Zawierzcie Panu, Bogu waszemu, a ostaniecie się! Zawierzcie jego prookom, a poszczęści się wam” (2 Krn 20,20).

Potem chór zaczął ponownie śpiewać, a wrogowie wyniszczyli się, walcząc między sobą, tak iż „nikt nie ocalał” (2 Krn 20,24). Trzy dni zajęło Judejczykom zbieranie łupów, a czwartego dnia wrócili do Jerozolimy, śpiewając w drodze.

Bóg, który ich ocalił, jest tym samym Bogiem, którego my miłujemy i czcimy, a Jego moc jest tak samo wielka dzisiaj, jak była wówczas. Wyzwaniem dla nas jest zatem zaufanie Jemu i Jego prowadzeniu.

Przeczytaj 2 Krn 20,20. Jakie szczególne znaczenie powinny mieć te słowa dla adwentystów dnia siódmego?

Król Dawid powinien był wiedzieć lepiej. Powinien był wiedzieć z doświadczenia swojego przyjaciela, Jonatana, że gdy trwa się w więzi przymierza z Bogiem, to liczba wojowników nie jest najważniejsza, Bóg bowiem może dać zwycięstwo nielicznym. W 1 Sm 14,1-23 przedstawiono to, jak Jonatan, syn Saula, wraz ze swoim giermkim pobili oddział filistyński, bo Bóg im pomógł. Jednak wbrew temu pozytywnemu doświadczeniu i wielu innym w dziejach ludu Bożego, gdy pewnego razu na drodze Dawida pojawiły się trudności, to uległ on szatańskiej pokusie, by zaufać własnej sile i mądrości.

Przeczytaj 1 Krn 21,1-14. Dlaczego Dawid postanowił przeprowadzić spis w Izraelu, by poznać liczbę mężczyzn zdolnych do walki? Dlaczego wódz Joab był przeciwny temu spisowi?

Zwróć uwagę, że to szatan poddał Dawidowi pomysł przeprowadzenia spisu ludności. Skusił Dawida, by zaufał swojej sile zamiast polegać na opatrności Boga i Jego ochronie. Joab, wódz wojska Dawida, starał się przekonać króla, by nie liczył Izraelitów, ale polegał na działaniu Boga, ale Dawid zażądał, by jednak przeprowadzono ów spis. Ta decyzja ściągnęła nieszczęście na naród, co wyraźnie zostało opisane w *Biblii*.

Nikt nigdy nie zawiódł się, ufając Bogu. Gdy uczestniczysz w bitwie Pana, bądź przygotowany i to dobrze przygotowany. Oliver Cromwell (1599-1658), lord protektor Republiki Anglii, Szkocji i Irlandii, miał w trakcie przeprawy przez rzekę powiedzieć do swoich żołnierzy przed bitwą:

— „Ufajcie Bogu, ale bawcie się, by nie zamoczyć prochu!”⁵³

Mówiąc innymi słowami, uczynicie wszystko, by osiągnąć zwycięstwo, ale ostatecznie pamiętajcie, że tylko Bóg może wam je dać.

W naszych czasach jesteśmy kuszeni, by ufać ziemskiej władzy czy pieniądзом zgromadzonym na koncie bankowym, ale w każdym kryzysie opisanym w *Biblii*, gdy ludzie ufali Bogu, On nagradzał ich ufność i troszczył się o nich.

Powinniśmy dzisiaj uporządkować nasze sprawy z Bogiem, wyzwolić się z długów i szczerzełożyć z tego, co otrzymaliśmy od Boga. Jak mówią słowa starej pieśni gospel:

— „Jeśli kiedykolwiek potrzebowaliśmy Pana, to na pewno potrzebujemy Go teraz!”⁵⁴

Jak możemy znaleźć równowagę między czynieniem tego, co w naszej mocy — na przykład w kwestii finansowego bezpieczeństwa — a ufaniem Panu we wszystkich sprawach?

⁵³ https://pl.wikiquote.org/wiki/Oliver_Cromwell, dostęp 15.11.2022 (przyp. red.).

⁵⁴ <https://adwent.pl/wp-content/uploads/2022/02/PROGRAM-NA-OGO%CC%81LNOS%C-C%81WIATOWY-DZIEN%CC%81-MODLITW-KOBIET.pdf>, dostęp 15.11.2022 (przyp. red.).

Jak adwentyści dnia siódmego powinni postępować w trudnych czasach? Czy powinniśmy przejść w tryb przetrwania? Nie, wprost przeciwnie. Skoro wiemy, że zbliża się koniec świata i Jezus Chrystus wkrótce przyjdzie powtórnie, to powinniśmy używać naszych środków, by głosić ludzkości dobrą nowinę oraz opowiadać o tym, co Bóg przygotował dla tych, którzy Go miłują. Powinniśmy pamiętać, że pewnego dnia wszystko na tym świecie ulegnie zniszczeniu.

Przeczytaj 2 P 3,3-12. Co Piotr mówi nam w tych wersetach?

.....
.....

Ze Słowa Bożego wiemy, że Bóg nie pośle z nieba towarowych rydwanów po nasz ziemski dobytek. Wszystko to, co zgromadziliśmy na ziemi, spłonie w ogniu, gdy wszelkie ślady grzechu i zła, prócz śladów męki na ciele Chrystusa, zostaną na zawsze zniszczone.

Zatem co powinniśmy uczynić z naszym doczesnym majątkiem? „Nasi bracia powinni raczej uszczuplać swój stan posiadania aniżeli go powiększać. Jesteśmy tuż przed przeprowadzką do lepszego kraju, niebiańskiego. Nie budujmy więc domów na ziemi, ale przygotowujmy się do opuszczenia jej”⁵⁵.

Ellen G. White napisała te słowa ponad wiek temu! Ale zawarta w nich zasada wciąż jest aktualna — czasu zawsze jest mało, bo nasze życie jest krótkie. Czym jest sześćdziesiąt, osiemdziesiąt czy sto lat (jeśli masz dobre geny i dbasz o zdrowie) w porównaniu z wiecznością? Twoje życie może dobiec końca, zanim skończysz studiować tę lekcję, a następnym wydarzeniem, w jakim weźmiesz udział, będzie powtórne przyjście Jezusa. (Czas pomiędzy tymi zdarzeniami minie dla ciebie błyskawicznie).

Jako adwentyści dnia siódmego musimy zawsze żyć w świetle wieczności. Owszem, powinniśmy uczciwie pracować, by zatroszczyć się o potrzeby nasze i naszych bliskich. Jeśli zostaliśmy pobłogosławieni bogactwem, nie ma w tym nic złego, o ile tylko nie stajemy się chciwi i szczerzełożymy na dobre sprawy. Jednak musimy zawsze pamiętać, że nasz ziemski majątek jest przemijający, ulotny, a jeśli nie zachowamy ostrożności, może być dla nas zgubny.

Gdybyś wiedział, że Jezus ma przyjść za dziesięć lat, co zmieniałbyś w swoim życiu? A za pięć lat, trzy lata?

.....

⁵⁵ Ellen G. White, *Rozsądne szafarstwo*, Warszawa 1999, s. 39.

Przypowieści i nauki Jezusa, historie postaci biblijnych i rady Ellen G. White wskazują wyraźnie na to, że nie istnieje połowiczne poświęcenie się Chrystusowi. Albo jesteśmy z Nim, albo przeciwko Niemu.

Zapytany o to, które przykazanie jest najważniejsze, Jezus odpowiedział:

— „Będziesz tedy miłował Pana, Boga swego, z całego serca swego i z całej duszy swojej, i z całej myśli swojej, i z całej siły swojej” (Mk 12,30).

Gdy oddajemy wszystko Chrystusowi, to nie możemy nic oddać innemu panu. Tak po prostu jest i tak być musi.

Przeczytaj Mt 6,24. Jak osobiście doświadczyłeś prawdy zawartej w tych słowach?

.....

Zwróć uwagę na to, iż Jezus nie powiedział, że trudno jest służyć jednocześnie Bogu i pieniądзом albo że czyniąc to, należy zachować ostrożność. Powiedział, że to po prostu *niemożliwe*. Ta myśl powinna napełniać nasze dusze bojaźnią i drżeniem (zob. Flp 2,12).

Przeczytaj 1 J 2,15-17. Jak te trzy rzeczy przejawiają się w naszym świecie i dlaczego zagrożenie z ich strony jest trudniejsze do rozpoznania, niż to sobie uświadamiamy?

.....

Nic dziwnego zatem, że Paweł radzi: „O tym, co w górze, myślcie, nie o tym, co na ziemi” (Kol 3,2). Oczywiście łatwiej to powiedzieć niż zrobić. Rzeczy tego świata mamy przed oczami na co dzień. Ułuda tego, co jest na świecie, potrafi być bardzo atrakcyjna. Zawsze odczuwamy pociągającą siłę natychmiastowej gratyfikacji, która podstępnie domaga się naszej uwagi. Nawet najwierniejsi chrześcijanie nie są zupełnie wolni od umiłowania „tych rzeczy, które są na świecie” (1 J 2,15). Choć wiemy, że wszystko, co oferuje świat, pewnego dnia się skończy, niełatwo przychodzi nam się tego wyrzekać. Dobra nowina jest taka, że nie jesteśmy skazani na oderwanie od Pana przez rzeczy tego świata.

Przeczytaj 2 P 3,10-14. Jak to, co apostoł Piotr napisał w tych wersetach, powinno wpływać na nasz sposób życia, w tym także gospodarowanie środkami materialnymi?

.....

Gdy nikt nie będzie mógł kupować ani sprzedawać CZWARTEK — 16 marca

Biblia przedstawia dramatyczny obraz świata przed powtórным przyjsciem Jezusa. *Księga Daniela* zapowiada „czas takiego ucisku, jakiego nigdy nie było, odkąd istnieją narody, aż do owego czasu” (Dn 12,1). Zważywszy na to, jak trudne czasy przydarzały się w przeszłości, to, co jest przed nami, musi być naprawdę straszne. *Apokalipsa Jana* także mówi o trudnych czasach poprzedzających powtórne przyjscie Chrystusa.

Przeczytaj Ap 13,11-17. Jak sprawy finansowe wiążą się z prześladowaniem w czasie końca?

Wyobraź sobie swoje funkcjonowanie bez możliwości kupowania i sprzedawania. Nasze życie w znacznym stopniu wiąże się z kupowaniem i sprzedawaniem. Nasza praca to w pewnym sensie sprzedawanie naszego czasu, naszych umiejętności i naszego wysiłku pracodawcy, który ich potrzebuje. Nie móc kupować i sprzedawać znaczy: nie móc funkcjonować w społeczeństwie. Presja wywierana na ludzi wiernych Bogu będzie ogromna. Im więcej ktoś będzie miał pieniędzy i dóbr materialnych, tym silniej będzie odczuwał ten nacisk.

Jak możemy się na to przygotować? Przygotowujemy się na to już teraz, upewniając się, że dzięki łasce Bożej nie jesteśmy niewolnikami pieniędzy i rzeczy tego świata. Jeśli nie jesteśmy niewolniczo przywiązani do nich teraz, to nie będziemy do nich przywiązani także wtedy, gdy będziemy musieli z nich zrezygnować, by dochować wierności Bogu.

Przeczytaj Pwt 14,22 i ostatnią część Pwt 14,23. Co lud Boży miał zrobić po zebraniu corocznych plonów? Dlaczego Bóg wydał takie polecenie?

Bóg wyjaśnił przez Mojżesza, iż jednym z powodów, dla których ustanowił system dziesięcinowy, jest to, „abyś się uczył bojaźni Pana, Boga twego, po wszystkie dni” (Pwt 14,23). W poetyckim podobieństwie treściowym Ps 31,20 dostrzegamy, że bojaźń jest synonimem zaufania: „Jak wielka jest dobroć twoja, którą zachowałeś dla tych, którzy się ciebie boją, którą wobec ludzi okazałeś tym, którzy ufają tobie!”. Ta paralela (podobieństwo treściowe) uświadamia nam, że bać się Pana znaczy: ufać Mu. Tak więc rozumiemy, że Bóg ustanowił system dziesięcinowy, by chronić nas przed egoizmem i zachęcać do ufania Mu, iż zatroszczy się o nas. Choć wierne oddawanie dziesięciny nie jest gwarancją całkowitej wierności ludzi wobec Boga, to ci, którzy nie dochowują wierności w dziesięcinie, z pewnością ściągają na siebie problemy.

DO DALSZEGO STUDIUM

Choć *Biblia* nie potępia bogactwa i zamożności, to jednak nie przedstawia ich także jako szczególnie sprzyjających duchowemu zaangażowaniu. Wręcz przeciwnie, ostrzega, że mogą się one stać zagrożeniem. „Umiłowanie pieniędzy i pragnienie bogactwa są złotym łańcuchem wiążącym ich [ludzi] z szatanem”⁵⁶.

Od początku chrześcijaństwa Kościół nigdy nie posiadał takich zasobów materialnych i takich udogodnień, jakie posiada obecnie w wielu krajach świata. Pozostaje pytanie: Za jaką cenę? Ta zasobność z pewnością wpływa na nasze uduchowanie, i to niekorzystnie. Jak to możliwe? Od kiedy bogactwo i dostatek sprzyjały rozwojowi chrześcijańskich cnót wyrzeczenia i ofiarności? Czy wygodny dom z pełną lodówką i spiżarnią zaopatrzoną ponad nasze potrzeby, kilka samochodów w garażu, coroczne wakacje na tropikalnych wyspach, luksusowe zakupy przez internet oraz najmodniejsze laptopy i smartfony pomagają nam nie miłować świata i rzeczy, które są na świecie? Choć wielu członków naszego Kościoła nie jest aż tak zamożnych, to jednak wielu żyje bardzo dostatnio, a dostatek ten jest duchowym zagrożeniem dla nich. Nie mówimy tu o milionerach. Ci przynajmniej wiedzą, że są bogaczami, więc mają się na baczności, będąc świadomi, że biblijne ostrzeżenia odnoszą się do nich. Mówimy o przedstawicielach klasy średniej, którzy w otoczeniu dostatku i zamożności nadal wmawiają sobie, że skoro są tylko średniakami, to ich stan posiadania nie wpływa na ich uduchowanie. Dlatego oddawanie dziesięciny może być silną duchową odtrutką przeciwko niebezpieczeństwu bogactwa, także dla tych, którzy nie uważają się za szczególnie bogatych.

PYTANIA DO DYSKUSJI

1. Nawet jeśli nie jesteśmy bogaci według norm świata, dlaczego musimy zachować ostrożność w naszej postawie wobec pieniędzy i bogactwa?
2. Jakie praktyczne kroki możemy podjąć, poza oddawaniem dziesięciny, by upewnić się, że nie wnikłamy się nadmiernie w sprawy tego świata?
3. Co stałoby się z tobą jutro, gdybyś nagle stracił możliwość kupowania i sprzedawania jako należący do tych, „którzy przestrzegają przykazań Bożych i wiary Jezusa” (Ap 14,12)? Czy twoja wiara wytrzymałaby taką próbę?

⁵⁶ Ellen G. White, *Pokój, za którym tęsknisz*, wyd. 3, Warszawa 2011, s. 43.

ŚWIATOWY DZIEŃ MŁODZIEŻY — ZAKOŃCZENIE TYGODNIA MŁODZIEŻY

- 1. kwartał
- Zbiórka darów 18 marca
- Projekt wszystkich diecezji

Innowacyjne metody ewangelizacji

Na zakończenie młodzieżowego tygodnia modlitw i jednocześnie w Światowym Dniu Młodzieży chcemy złożyć szczególne dary na potrzeby młodzieży. Kolejny raz będą one przeznaczone na innowacyjne metody ewangelizacji. Nieraz trudno w to uwierzyć, ale apostołowie u boku Jezusa i, co dla nas szczególnie bliskie, większość pionierów adwentyzmu to byli młodzi ludzie! Zaufajmy im, że kolejny raz mogą zrobić różnicę dla Bożego królestwa. Niech przekazane środki będą dla nich zachętą do realizacji marzeń i planów, które Pan Bóg włożył w ich serca.

Wiesz, jakie formy misji do tej pory zostały wymyślone przez polską młodzież? Gazetki ewangelizacyjne, trumna na ulicy, akcja *Desmond Doss*, *Drzwi Lutra*, gry miejskie *Odpal rzeczywistość* oraz *Fabryka zwycięzców*, *Ciuchcia zdrowia*, kanały YouTube'a: *Uwielbienie z tekstem*, *Przemyślenia w MP4*, *Punkt zwrotny*, *Oścista ryba*, a na Facebooku — *Tajemnice Pisma Świętego* oraz *Blżej Boga być*.

Czy to możliwe, że młodzież odpowiada za tak dużo inicjatyw misyjnych? Tak! A mamy już kilka nowych pomysłów i chcemy je zrealizować z waszym udziałem. Młodzież w każdej diecezji będzie zbierać środki na własny projekt — sami możecie wybrać, który wesprzecie. Dary przekazane bez podpisu zostaną podzielone. Niech Bóg wam błogosławi!

Jak złożyć dary?

1. Dary zostaną zebrane podczas drugiej części nabożeństwa. Należy w tym celu przygotować koperty lub zebrać dary w przeznaczonym do tego celu koszyku.
2. Dary można również przekazać na rachunek bankowy lokalnej diecezji z dopiskiem: **Młodzież:**
 - Diecezja Południowa: **49 1020 2892 0000 5702 0166 5108**
 - Diecezja Wschodnia: **42 1020 1156 0000 7402 0059 4259**
 - Diecezja Zachodnia: **95 1090 1476 0000 0001 4675 3083**